

pris: 25 kr.

Foreningen Danmark-Letland

Nr. 3 september 2018 26. årgang

ISSN 1901-5720

100 året for den lettiske nations fødsel

Indhold

Ny lettisk ambassadør	3
Beigas labas, viss labs!	6
Den yderste grænse: danske frivillige i Baltikum 1919	12
Festival i Kandava	14
Sangfestival 2018	20
Mit møde med letterne i Padure, Kuldiga og Alsunga.	21
Nyheder fra Latvian Institute	23
Bestyrelsen	31
Foreningen....	32
Nyttige adresser	33
KALENDER for 2018	34

Forsidefoto af Alma Bernharda-Werge, en af deltagerne i det danske kor ved sangfestivalen.

Deadline for næste nummer er 1. december 2018

Foto fra Den Lettiske Ambassades hjemmeside

Ny lettisk ambassadør

Der er kommet ny lettisk ambassadør efter at Kaspars Ozolins forlod os. Det er ambassadør Alda Vanaga og vi har fået lov til at lave en præsentation:

Ambassadør Alda Vanaga understreger, at Danmark altid har været en vigtig allieret og en vigtig handelspartner med Letland. Hun siger, at Letland og Danmark har en fælles forståelse for at styrke den regionale sikkerhed og derfor for øjeblikket arbejder særligt tæt sammen om at styrke sikkerheden i Østersøregionen. Ambassadør Alda Vanaga håber, at begge lande vil fortsætte med at udvikle det eksisterende vellykkede samarbejde ikke kun på regerings niveau, men også i kultur- og cross border samarbejdsprojekter, hvor samarbejdet med Foreningen Danmark-Letland spiller en særlig vigtig rolle. Foreningen er glad for at der bliver lagt vægt på de kulturelle samarbejdsprojekter og vi glæder os til samarbejdet.

CURRICULUM VITAE

Navn
Efternavn
Fødselsdato
Fødested

Alda
VANAGA
29 December 1971
Rīga, Latvia

Education

1995 – 1997 University of Latvia, Faculty of Law, Masters Degree in Law
1990 – 1994 University of Latvia, Faculty of Law, lawyer

Professional Experience

Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Latvia

2018 - present Ambassador –Agrée of the Republic of Latvia to the Kingdom of Denmark
2016 – 2018 Under-Secretary of State - Administrative Director
2011 – 2018 Non-resident Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of the Republic of Latvia to Federative Republic of Brazil
2015 – 2018 Non-resident Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of the Republic of Latvia to the Republic of Portugal
2015 – 2016 Ambassador-at-Large (Migration issues)
2011 – 2015 Embassy of the Republic of Latvia in the Republic of Portugal, Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary
2009 – 2011 Legal and Consular Directorate, Head of Directorate - Ambassador
2006 – 2009 Legal and Consular Directorate, Under-Secretary of State
2004 – 2006 EU Co-ordination Department, Director
2004 – 2004 EU Co-ordination Department, COREPER II Preparation Division, Head of Division - Counsellor
2001 – 2004 Consular Department, Director, Counsellor
1998 – 2001 Consular and Legal Affairs Division, Head of Division
1994 – 1998 Embassy in the Federal Republic of Germany, 3rd Secretary, 2nd Secretary on consular matters
1992 – 1994 Work in the Consular Department
1991 – 1992 Work in company “Valmieras Lauktehnika” and University of Latvia

Foreign Languages: English, German, Russian, Portuguese, French

Tidligere ambassadør Kaspars Ozolins, da han har været i afskedsaudiens hos dronningen. Kaspars Ozolins arbejder nu i Riga.

Foto Hasse Ferrold

Din mening er vigtig for os!

Har du haft en særlig god eller kedelig oplevelse i forbindelse med dit medlemsskab af Foreningen Danmark-Letland?

Er der noget, du synes, kunne gøres bedre?

Vi vil rigtig gerne høre, hvad du synes om vores arbejde i foreningen.

Uanset om du har ris eller ros, så håber vi, du vil fortælle os det.

Kom også gerne med konkrete forslag til, hvad vi kan gøre for, at du bliver endnu mere tilfreds med dit medlemskab af foreningen.

Giv os din tilbagemelding på: kirsten.gjaldbaek@gmail.com

Hilsen Bestyrelsen

Beigas labas, viss labs!

(når enden er god, er alting godt)

af Per Nielsen

-om sommerens lettiske sprogkursus på Rite Højskole

Jeg blev så glad, da jeg i december 2017 læste i venskabsforeningens medlemsblad, at i den første uge i juli 2018 ville Foreningen Danmark-Letland i samarbejde med Lettisk-dansk Forening afholde et lettisk sprogkursus på Rite Højskole. Lettisk-dansk Forening skulle stå for undervisningen og vores forening ville stille lokaler til rådighed og organisere det praktiske. En rigtig god idé, syntes jeg og tøvede ikke med at melde mig.

Jeg har faktisk selv forsøgt at lære lettisk med hjælp fra nogle unge lettiske studerende, som jeg har haft boende i en længere periode. Men bortset fra den åbenlyse fordel, at de var letter, var de unge mennesker for det første ikke uddannet i at undervise i sprog, og for det andet havde de ofte ret så svært ved at forklare grammatikken (- hvilket mange unge danskere efter sigende også har!). Det ville derfor være godt for mig at få vedligeholdt samt sat lidt mere struktur på mine beskedne lettiske sprogkundskaber. Det håbede jeg, at et sprogkursus på Rite Højskole kunne bidrage til.

Som sagt jeg meldte mig uden tøven, og kurset viste sig også at være rørende billigt: ca. 1.000 kr. for godt en uge. Vi skulle ganske vist på bedste lejrskolevis selv stå for madlavningen; men det afskrækkede mig ikke. Det var al den information jeg fik i første omgang – der ville senere komme et kursusprogram, blev jeg lovet.

Da der var gået over en måned, uden at jeg havde hørt mere, rykkede jeg få at vide, om kurset blev til noget. Det var ikke uvæsentligt, for jeg har fast arbejde og skal planlægge min ferie. Så fik jeg sendt en kursusplan med datoer og aktiviteter (foruden den daglige undervisning skulle vi bl.a. lære at lave lettisk ost). Det tolkede jeg som tegn på, at kurset var en realitet. Jeg vovede at vælge ferie og købe flybillet til Riga.

Da vi nåede juni, og jeg ikke havde hørt mere om kurset, kon-

taktede jeg igen underviseren fra Lettisk-dansk Forening for at høre, om ikke det var tiden at betale og om ikke der var en plan for, hvordan kursisterne kom fra Riga til Rite (jeg kunne se på kortet, at Rite lå temmelig langt ude på landet). Svaret var noget i retning af: *Goddag, mand Økseskaft!* Jeg opgav al videre kommunikation den vej og kontaktede i stedet Aase Lundbye, der var den kursus ansvarlige fra vores forening. Det gav mening. Jeg fik betalt for min deltagelse og aftalte med Aase, at jeg tog toget fra Riga til Krustpils, hvor hun så ville hente mig i sin bil. Det var en fin service, for fra Krustpils kørte vi mindst 30 km ad støvede lettiske grusveje, før vi nåede Rite Højskole. Jeg havde næppe selv fundet dertil, hvis jeg skul-

le have benyttet offentlige transportmidler hele vejen. Vi var virkelig kommet langt ud på landet. Rite er ikke meget andet end et par huse og mindst lige så mange storkereder. Jeg ankom til Rites Tautskola/Rite Højskole om formiddagen lørdag den 30. juni. Der var ikke planlagt nogen undervisning den dag, vi skulle blot indkvarteres og lære hinanden at kende. Vi var kun fem kursister. Foruden mig var der Lisbeth, som den forgangne uge havde undervist i håndarbejde på skolen – og Sune, der dagen før var ankommet til Rite sammen med Aase, som også var kursist. Over middag dukkede Tim op. Han havde taget turen fra Danmark på motorcykel. Foruden os kursister, var der også Niels og Lis, der driver højskolen og bor der om sommeren.

Vi fik præsenteret os for hinanden og gennemgik kursuspro-

Rite Højskole

grammet. Der var godt nok ikke noget med ostefremstilling, som jeg ellers var blevet stillet i udsigt; men meget andet spændende. Hen under aften var vi stadig uden underviser (jeg vælger at være diploma-

tisk og nævner derfor ikke noget navn). Den oprindelige plan var, at hun skulle ankomme sammen med os kursister og bo på skolen under hele kursusforløbet. Den plan havde hun dog ændret kort før kursusstart og meddelt, at hun desværre kun kunne undervise den første halvdel af kurset, men den sidste halvdel ville hendes veninde tage over. Så vidt, så godt. Vi var fortrøstningsfulde, da nogen mente at vide, at underviseren var undervejs. Det var hun også. Hen på aftenen tikkede en sms ind – ikke til Aase, som var kursusansvarlig, men til Tim, som underviseren havde haft som elev på aftenskole i Danmark – hvor hun meddelte, at hun først kunne være på skolen søndag morgen. Fint nok, men Aase var nu ikke helt tilfreds med situationen, endsige kommunikationen.

Det blev søndag og vores underviser dukkede op. Nu var planen faktisk, at vi om formiddagen skulle på marked i Jekabpils og købe ind, fordi markedet kun var åbent om formiddagen. Det passede imidlertid ikke underviseren, for hun havde en anden aftale klokken to. Hvis vi ville have undervisning, skulle det være nu om formiddagen. I øvrigt havde hun heller ikke tænkt sig at blive på skolen under hendes del af undervisningsforløbet, selv om det egentlig var aftalen. Hvis Aase, som den kursusansvarlige, før den udmelding ikke

var helt tilfreds, så var hun det endnu mindre nu. Aase gav også udtryk for, at det ikke er i orden at bryde aftaler på den måde. Men der var ikke så meget at gøre. Vi fik tre timers intens undervisning i, hvad de forskellige frugter og grøntsager hedder på lettisk. Om eftermiddag kørte vi til Jekabpils, hvor markedet i mellemtiden var lukket, så vi måtte handle ind i det lokale supermarked. Om aftenen skulle vi have sangaften sammen med de lokale letter. Men vejret havde været godt, og letterne havde travlt med at bjærge høet. De kom ikke, så vi sad alene og sang vort fædrelands vemodige sange samt et par af de lettiske – med Rigas sorte balsam til. Det var hyggeligt. Men da vi var ved at runde af henad klokken ti, tikkede en sms ind på Aases telefon. Det var underviseren, der blot lige ville meddele, at hun faktisk ikke brød sig om stemningen på holdet (vi syntes nu ellers selv, at vi var ret ivrige efter at lære sproget!) – og derfor havde hun ikke tænkt sig at komme mere. Ganske vist skulle hendes veninde overtage undervisningen, men det var først en dag senere. Ups! Der sad vi nu med skægget i postkassen.

Men Lis var hurtig. I Danmark havde hun fået privatundervisning i lettisk hos en ung kvinde, der hedder Guna. Lis vidste, at Guna var hjemme i Riga på sommerferie. Lis ringede med det samme til Guna og satte hende ind i situationen. Jo, Guna ville gerne overtage undervisningen. Hun skulle blot lige ordne et par sager og samle lidt undervisningsmateriale sammen, men hun kunne være hos os næste eftermiddag og blive resten af kurset. Guna blev vores redning.

Mandag var der nødvendigvis igen ændringer i planerne. Udflygten, der skulle have været om eftermiddag blev rykket frem til om formiddagen. Vi kørte til Koknese for at se Likteņdārzs (= Skæbnehaven) – en mindepark for de mange letter, der har mistet livet under de skiftende totalitære regimer i landet i det 20'ende århundrede. Et spændende, moderne valfartssted.

Midt på eftermiddagen ankom Guna med rutebilen fra Riga – en afstand på 130 km. Nu blev alt godt. Da hun havde fået lidt at spise, var hun klar til at undervise. Guna viste sig at være en gudbenådet lærer – vidende, engageret, passioneret

Guna underviser i lettisk

og fuld af godt humør. Vi fik lov at gentage og gentage, indtil vi kunne ord og sætninger i søvne – fordi, som Guna ganske rigtigt sagde: gentagelse er al lærings moder! Men det var ikke bare gentagelse på gentagelse, vi fik også forklaret, hvordan sætningerne var bygget op grammatisk – og det på en måde, så man bagefter tænkte, selvfølgelig er det sådan.

Guna kunne en anden vigtig ting – hun kunne gøre læring til en leg. Blot et eksempel, den fjerde og sidste undervisningsdag legede vi en gætteleg, hvor vi på skift skulle tænke på en person, mens de andre på holdet, ved at spørge ind til køn, alder, erhverv osv., skulle gætte, hvem man tænkte på. Det hele foregik naturligvis på lettisk – og der blev ikke kun tænkt på personer i den nærmeste kreds; men også på mere sofistikerede emner som f.eks. Nietzsche og Machiavelli. De blev allesammen gættet, omend de to sidstnævnte tog lidt tid. Det kunne lade sig gøre efter kun fire dages undervisning! En måned mere i intensivt selskab med Guna, så havde vi talt noget nær flydende lettisk. I parentes bemærket skal det lige nævnes, at den anden underviser fra Lettisk-dansk Forening ankom mandag aften og var egentlig ikke spor ked at få at vide, at vi ikke havde brug for hendes service. Så havde hun mere tid til at besøge familien.

Fra tirsdag kørte alt planmæssigt. Sprogundervisning om formiddagen, andre aktiviteter eftermiddag og aften.

Faktisk allerede mandag aften var der et meget vellykket ar-

rangement på skolen, hvor vi havde besøg af en gruppe lokale letter, der fortalte om, hvordan det var at arbejde i den lokale kolkhoz under kommunismen. Meget interessant.

Vi var ude at se et lettisk stordriftslandbrug med 1.000 køer og kvier. Bagefter var vi hjemme hos Bent Gammelgaard, der for år tilbage har købt en mindre lettisk gård, hvor han har lidt skotsk højlandskvæg og en flok høns.

Vi besøgte også den nærmeste større by, Nereta, hvor vi så kulturhuset og kirken og bagefter var hjemme til kaffe i haven hos Mirdza, der er højskolens bestyrelsesforkvinde.

På et tidspunkt fik vi også besøg af Hans Brask, Danmarks ambassadør i Letland. Han havde taget turen fra Riga for at se, hvad vi lavede.

Kurset sluttede med evaluering allerede onsdag aften, så Tim kunne smutte videre på sin motorcykel torsdag morgen. Han savnede bylivet i Riga. Først fredag formiddag drog Aase, Lisbeth, Sune og jeg til Riga for at opleve slutningen på sangfestivalen.

Konklusion: Kurset startede noget kaotisk, men det endte godt. Beigas labas, viss labs!

Der blev høstet nogle erfaringer, som der kan arbejdes videre med. Rite Højskole er et udmærket sted at afholde den type kurser; men belært af erfaringen gør foreningen nok klogt i selv at stå for hele arrangementet.

Tekst og foto Per Nielsen

Den yderste grænse: danske frivillige i Baltikum 1919

I anledning af 100året for de Baltiske staters første uafhængighed indbyder Dansk-Estisk Selskab og Foreningen Danmark-Letland til et lille seminar om "Dansk-Baltisk Auxilitær Corps", dvs de danske frivillige, der deltog i landenes frihedskampe i 1918-1919.

Alle er velkomne.

DBAC på østfronten.

Den yderste grænse: danske frivillige i Baltikum 1919
Foredrag om de danske frivillige i Estland og Letland af historikeren og forfatteren, ph.d. Mikkel Kirkebæk.

Ph.d. Mikkel Kirkebæk er i år frikøbt fra sin stilling i gymnasieskolen og er forlagt til Forsvarsakademiet, hvor han lægger

sidste hånd på en bog, ”Den yderste grænse” om Dansk-Baltisk Auxiliær Corps (DBAC), de danske frivillige i Estlands - og i Letlands - frihedskrig, der skal udkomme i 2019, 100-året for korpsets afsendelse. Titlen er valgt, fordi Baltikum for initiativtagerne til DBAC udgjorde den yderste grænse for Europa, men også fordi korpsets medlemmer mødte deres yderste grænser under tjenesten.

Mikkel Kirkebæk har venligt indvilget i at give et foredrag om de danske frivillige i 1919, herunder bl.a.:

1. Det politiske spil i Danmark om korpsets udsendelse - hvordan så den danske regering på korpset? (på baggrund af ministeriernes og politiets arkiver)
2. Hvem var de frivillige? Hvorfor meldte de sig? (en sociologisk tilgang til de frivillige - ikke blot de 200 der kom af sted, men alle de ca. 2000 mand der lod sig indskrive i indtegningsbøgerne - mange med motiverede ansøgninger)
3. Korpset i en storpolitisk kontekst (de allieredes ønsker og rolle ift. korpsets oprettelse)
4. Felttogene (en militærfaglig gennemgang af de tre kampanjer, herunder også forholdet til/synet på fjenden, de estiske våbenbrødre og de civile)
5. Narrativerne om DBAC - opfattelsen af DBAC fra dengang til i dag

Mandag den 24. september kl. 17.00 - ca. 19.00.

Sted: Forsvarsakademiet, Svanemøllens Kaserne: Institut for Sprog og Kultur (ISK), Auditorium Gram, Bygning 75, Ryvangs Allé 1, 2100 Kbh. Ø.

Gratis adgang, men meld din deltagelse til Kirsten Gjaldbæk på telefon 38 71 18 25 eller kirsten.gjaldbaek@gmail.com. Arrangører er Dansk-Estisk Selskab og Foreningen Danmark-Letland - alle er hjertelig velkomne.

Indmarch til festivalpladsen.

Festival i Kandava

“Es esmu Jorgens, Jorgen Lauterbachs. Es dzīvoju Lejrē, Kandavas draudzības un sadarbības pašvaldībā Dānijā. Bet es nerunāju Latviski, es runāju angļiski”.

Sāledes indledte jeg min tale ved den officielle reception i Kandavas kulturhus, lørdag aften den 26. maj i forbindelse med festlighederne i anledning af 100-året for Letlands selvstændighed, og det medførte store klapsalver.

Jeg havde i vinter deltaget i et lettisk sprogkursus arrangeret af lettisk-dansk forening, og det syntes jeg, at jeg ville udnytte. Oversættelsen lyder: Jeg hedder Jørgen Lauterbach. Jeg bor i Lejre, Kandavas venskabs- og samarbejdskommune i Danmark. Men jeg taler ikke lettisk, jeg taler engelsk.

Som medlem af “Internationalt Forum i Lejre” deltog jeg i festlighederne, ”Ar **ozola spēku!**” (”Med egens styrke” - Kandavas våben er et egeløv) i anledning af 100-året for Letlands selvstændighed, den 25. – 27. maj. Kommunen havde fået en invitation fra borgmesteren i Kandava, Inga Priede.

Bifald efter de lettiske ord i talen

Jeg havde derfor en tale med fra Lejres borgmester, Carsten Rasmussen, hvor han siger, at han gerne ville have deltaget sammen med mig, men han var desværre forhindret. Han beder mig sende sine varmeste hilsener på vegne af ham selv og kommunalbestyrelsen og ”han vil gerne lade Jer vide, at han i høj grad værdsætter samarbejdet og de stærke bånd mellem vore to byer, og han håber at deltage i

festlighederne næste gang.”

Videre sagde jeg: ”Jeg ved, at Kandava har en lang og omskiftelig historie siden den først blev nævnt omkring 1230. En rytter kunne på den tid ride fra Riga til Kandava på én dag og den næste dag ride videre mod Kuldiga og Grobina (ved Liepāja). Kandava har således været ”Porten til Kurland”, og i middelalderen har den udgjort et militært og administrativt center. Det kan vi få et indtryk af på billedet af modellen af borgen (sidst i teksten) som ligger nedenfor ved Abava Iela – og af ruinerne. Men uheldigvis blev den ødelagt af vore naboer, svenskerne i 1659”.

Ved festlighederne deltog også gæster fra Kandavas vennskabsbyer i Estland og i Litauen samt fra Kandavas nabobyer i Letland. Foruden mig deltog også fra Danmark et par (Ib Nygaard og Dorte Rugbjerg) fra Næstved, som havde været værter ved et besøg i foråret fra 10 europæiske byer i forbindelse med et EU-program (European charter Rural Communities). Her deltog også borgmester Inga Priede og nogle byrådsmedlemmer fra Kandava. I forbindelse med det besøg havde jeg lejlighed til at mødes med letterne ved en lille rundtur i København.

Efter receptionen i kulturhuset var der det traditionelle optog

gennem byen med faner og musik. Her var Dannebrog med helt fremme. I optøget deltog mange forskellige af Kandavas institutioner, skoler, idrætsforeninger, børnehaver, danseskoler osv. Man gik ca. 1,5 km ud til Kandavas meget store friluftsscene, hvor der senere var koncert med en violinvirtuos, en instrumentalgruppe og nogle fine operasangere. Aftenen sluttede med en mindre sammenkomst i Kandavas ungdomscenter. Her var der god lejlighed til at stifte nye bekendtskaber og hilse på gamle bekendte. Gæsterne fra Dan-

Kandavas danseskole efterfulgt af kunst- og musikskolen

mark, en større gruppe fra Estland og et par yngre mennesker fra Litauen, ankom til Kandava fredag tidligt på eftermiddagen. Her var der så en rundtur til flere af Kandavas institutioner: Et besøg på internatskolen, hvis bygninger stammer tilbage fra 1953, men som gennem de senere år har gennemgået en omfattende renovering. Vi så klasselokaler, faglokaler for syning, sløjd og metalarbejde samt en helt nyrenoveret sportshal. Herfra gik man ned på museet, som vi fik fortalt lidt om.

Estere og letter forstår jo ikke hinandens sprog. Så mange af forklaringerne og kommunikationen foregik på russisk. Det

så for mig ud til at gå glimrende. Men det forstod til gengæld de to gæster fra Litauen ikke – og vi danskere heller ikke. Vi havde så en yngre studerende, der oversatte til engelsk for os. Det talte vi lidt om, og der var almindelig enighed om, at om 20 år vil det nok være engelsk, der vil være det fælles sprog. Herefter var vi omkring byens gokartbane, og vi besøgte en vinproducent “Tēviņi”. Her blev der produceret forskellige slags vine fra hjemmearvlede bær, f.eks. hindbær, og vi fik mange smagsprøver.

Om aftenen valgte jeg at gå over på museet til en af de aktiviteter, der ikke stod på gæstedelegationernes program, fordi det foregik på lettisk, nemlig konferencen ”Arkæologi, resultatet af arkæologiske undersøgelser i Kandava”. Det var to forskere fra universiteterne i henholdsvis Riga og Jelgava, der viste billeder af og fortalte om forskellige fund heriblandt en hjelm og nogle redskaber mm., der er gjort omkring Kandava. Det lettiske forstod jeg naturligvis ikke, men billeder taler jo deres eget tydelige sprog. I forbindelse med spørgerunden havde jeg lejlighed til – på engelsk – at fortælle, at vi i Lejre også har en interessant historisk fortid, der gennem de senere år er synliggjort af fundet og udforskningen af stolpehuller til kongehallerne.

En anden af de aktiviteter, der ikke stod på delegationernes

Trekking på Tirkus Laukums (markedspladsen)

program, og som jeg deltog i lørdag formiddag, var "Orientering i Kandava", der var organiseret af turistkontoret. Her fik jeg udleveret to A4-sider med billeder af forskellige detaljer på bygninger rundt om i Kandava. Man skulle så f.eks. nedskrive vejnumre (på lettisk) på huse, der var billeder af, hvor mange takker, der var på en bygning, angive nummeret på et hus, hvor der var et billede af døren, eller hvilket ord der stod to gange på gavlen af byens rådhus. De var flinke på turistkontoret til at hjælpe mig på engelsk, og heldigvis har jeg på det lettiske kursus, jeg er gået på i vinter, også lært talordene. Jeg fuldførte og fik præmier, bl.a. en CD med musik og sange med tilknytning til Kandava.

Om eftermiddagen besøgte vi en meget flot nyrestaureret herregård, Kalnmuizas pils. Bygningen stammer fra 1700-tallet og har bl.a. været skole. Nu er det et turistmål med overnattingsmuligheder. Man kan se mere om stedet på:

www.celotajs.lv/en/e/kalnmuizas_pils?lang=en

Man må i øvrigt sige, at byen stod lidt på den anden ende disse dage. Der var koncerter, optræden, konkurrencer og salgsboder ved markedspladsen og på det grønne område nedenfor kirken. Fredag aften var der en rundgang i den gamle by, og der var udskænkning forskellige steder.

Om søndagen gik jeg op til den evangelisk-lutherske kirke. Her havde der været konfirmation, og konfirmanderne stod i deres fine tøj. Venskabsforbindelsen mellem kirken i Kandava og menighederne i Osted og Allerslev i Lejre, der har bestået i 25 år, har jeg skrevet om i foreningens blad, august 2017. Igennem de senere år har aktiviteterne på dette område af forskellige årsager, bl.a. de skiftende præster, stået lidt på stand-by, men vi støtter fortsat suppekøkkenet. Det var derfor væsentligt at få at vide, om der fortsat er interesse for at opretholde forbindelsen. Forinden besøget havde jeg korresponderet lidt med en af vore kontaktpersoner ved kirken i Kandava, og hun fortalte, at man er interesseret i at fortsætte. Ved kirkekaffen i våbenhuset efter pinsegudstjenesten i Allerslev Kirke orienterede jeg om min forestående rejse, og jeg kunne så også fortælle, at man fra Kandavas side er interesseret i at fortsætte forbindelsen.

Desværre kunne jeg også fortælle, at deres forholdsvis nye og meget afholdte præst, ” Valdis Podziņš, desværre pludseligt var afgået ved døden for få måneder siden. ”

Ved besøget i Kandava holdt vi et lille møde i det lokale i den gamle præstebolig, hvor de har søndagsskole. Her overbragte jeg en hilsen fra pastor Torsten Dam-Jensen, og vi fik en rigtig fin snak om, hvordan vi kunne fortsætte forbindelsen, evt. med et besøg næste år. Der er fortsat god brug for suppekøkkenet. Det har åbent hver dag hele året, og det besøges af ca. 60 mennesker. Det foregår i byens socialcenter. Jeg havde også en lille gave med fra Lejre Kommune i form af den engelske version af ”Vores Sted – en lille bog om Lejre Kommune”. Den bladede de meget interesseret i og konstaterede, at vi ligesom dem har meget natur. Så nogle fik helt lyst til at besøge os i Lejre.

Om eftermiddagen var der igen fuld gang i aktiviteterne. Man kunne komme ud at køre i gokart, og der var sjove konkurrencer på markedspladsen. Men så blev det også tid at komme til lufthavnen igen. Alt i alt nogle festlige og udbytterige dage.

Foto og tekst Jørgen Lauterbach

**Husk, at man kan gå ind på foreningens hjemmeside:
www.danmark-letland.dk, og se bladets billeder i farver.**

Model af ridderborgen

Sangfestival 2018

Koret: "In Corde Meo" i Mežaparks.

Fra den 30. juni til 8. juli 2018 deltog Københavns lettiske kor "In Corde Meo" i den 26. Lettiske Sang og 16. Dans Festival (XXVI Vispārējie latviešu Dziesmu un XVI Deju svētki) i Letland.

Ud over de festlige arrangementer, der blev afholdt igennem hele ugen, var det særligt tre begivenheder, der havde en særlig betydning for koret. Først og fremmest var det en kæmpe stor fornøjelse at deltage i det festlige optog (lettisk: svētku gājiens) gennem gaderne i Riga. På trods af blæst og kulde, blev vi modtaget med varme og kærlige hilsner af de mange tilskuere.

For det andet oplevede vi glæden ved at kunne deltage i koncerten "**Cilvēks. Mūžs. Skan!**" i Esplanāde, der var arrangeret for alle diaspora korsangere og folkemusikgrupper. Det var en ære at synge sammen med andre letter, der sætter pris på og praktiserer den lettiske kortradition i udlandet.

For det tredje var det en ubeskrivelig dejlig følelse at synge sammen med de andre 16.000 korsangere i den uforglemmelige gallakonzert "**Zvaigžņu celā**", der fandt sted på Mežaparks friluftsscene.

Alma Bernharda-Werge
Københavns lettiske kor "In Corde Meo"

Mit møde med letterne i Padure, Kuldiga og Alsunga.

Den 1. juni 2018 ankom jeg til Kuldiga efter at være blevet afhentet af mine venner i Riga Lufthavn. Det blev en vidunderlig aften med lettisk mad og lettisk vin foran det sommerhus, jeg skulle bo i de næste 12 dage.

Ved sommerhuset var der en lille sø med fisk i, så fra den lille bro ude i søen nød jeg flere solopgange. Ja, også en stork på sommerhusets skorsten fortalte mig at nu var jeg i Letland. Storken tilbragte i tre dage næsten to timer på skorstenen.

Den 8. juni blev jeg interviewet af en journalist fra avisen "Kurzemnieks", Kuldiga. Journalisten spurgte mig om årsagen til at jeg støtter Biedriba Padure (borgerforeningen) og børnene i Padure, og jeg svarede, at jeg som lærer altid har haft børn i mit hjerte, og da skoleinspektørens datter i Padure i 2015 spurgte mig, om der var danskere, der ville donere penge til Biedriba Padure, svarede jeg, at jeg gerne ville donere 9% af min pension og 9% af min boligstøtte til Biedriba Padure. Vel for disse penge kan jeg glæde 30-35 børn.

For de penge jeg donerer, kan børnene komme med på ekskursioner, deltage i kulturarrangementer, få materialer til deres legeplads m.m.

Jeg fortalte om landsbyskolernes situation i Danmark, om privatskoler, der dukker op mange steder i Danmark. Ligeledes blev der tid til at fortælle om mine mange år på danske småøer, om mit arbejde på en økologisk frugtplantage på en fynsk småø etc. og om arbejdet på et skole- og behandlingshjem.

Om aftenen kom en journalist og en fotograf fra Skrundas Televizija for at interviewe mig. Det foregik ved "kulturhuset" nær rådhuset i Padure. Inden interviewet fandt sted, blev jeg inviteret til at hilse på alle ansatte på rådhuset. Ja, en hjertelig modtagelse, "føjte mig som en konge, der kom på besøg."

For de, der taler og forstår lettisk, kan interviewet ses på: Olavs Ernstsens.LV.

Det kan ses af alle, men al tale foregår på lettisk.

I interviewet talte jeg om sammenhold, om at fejre Letlands nationaldag den 18. november og om at stå solidarisk med det lettiske folk. Ja, der går ikke en dag, uden at jeg sender en sms til nogle af de lidt større børn, som har mobil telefon og til flere ældre som har sygdom at kæmpe mod.

Til sidst vil jeg sige, at hvis nogle af Foreningen Danmark-Letlands læsere en dag ønskede at besøge Kuldiga, vil det også være en god oplevelse at besøge Alsunga.

Alsunga, der ligger mellem Kuldiga og kystbyen Jurkalne, har omkring 800 indbyggere. I byen er den store kirke bygget til ære for ærkeenglen Michael, og byen er således Kurzemes katolske centrum. Foruden kirken er et besøg i byens borg interessant. Den gamle borg er bygget i 1372.

Alsunga er Suiti-regionens "hovedby". Den lille katolske enklave kaldet Suiti-regionen har i dag ca. 2750 indbyggere. Suiti-folkets historie går ca. 400 år tilbage i historien og i alle disse år har suiti-folket selvvalgte isolation hjulpet med til at bevare en rig kultur.

Suiti-sproget adskiller sig noget fra det lettiske sprog. Der findes en suiti-lettisk ordbog, hvis man ønsker at sammenligne sproget, eller dialekten, som nogle siger, med lettisk. Suiti, ordet er af finsk-ugrisk oprindelse, fortalte en alsungaborger.

Foto og tekst Olav Ernstsén

Olav Ernstsén midt i billedet med "lystfiskerkasketten", til venstre for ham lokale musikere.

Nyheder fra Latvian Institute

Arthur Analts repræsenterer Letland ved "2018 London Design Biennalen"

Arthur Analts repræsenterer med sin interaktive installation *Matter to Matter* (Materiale til materiale) Letland ved "2018 London Design Biennalen", som afholdes fra 4. til 23. september. Det lettiske nationale kunstmuseum for Dekorativ kunst og design koordinerer Letlands deltagelse. Skaberen af *Matter to Matter* er en ung designer Arthur Analts fra det tværfaglige designfirma Variant Studio .

Matter to Matter, afspejler det lettiske forhold til naturen med sin brug af materialer, træ og vand og den sofistikerede skabelse af en naturlig proces. Resultatet er en interaktiv platform for overgang fra et materiale til et andet materiale: gas til væske.

Kunstneren blev inspireret af sin fødeby Riga og dens omliggende skove; et område, der har sin egen unikke atmosfære og sit eget klima på grund af Østersøens umiddelbare nærhed. Denne hovedstad har en konstant fugtighed, som ofte fører til kondens. Analts genskaber denne fysiske proces ved hjælp af en stor grøn glaseret overflade. Den visuelt lakoniske glasvæg med en "magisk virkning" inviterer besøgende til at

kommunikere og interagere ved at efterlade en besked. Letlands innovation inden for bæredygtigt skovbrug sikrer kontinuitet i naturlige økosystemer og skaber en målestok for den globale økologiske udvikling. Analts påpeger, at lettisk design, arkitektur og teknologi i det 21. århundrede skal være socialt og miljømæssigt ansvarligt for at opretholde Letlands sameksistens med naturen. Designerens kommentarer: "Med den hurtige udvikling af moderne teknologier og byer, er det vigtigt at være opmærksom på vores interaktion med og indvirkning på det naturlige miljø, hvilket er afgørende for den lettiske kultur."

Officielt nyhedsbrev tilbyder opdateringer om lettisk finanssektorreform

Det har ikke været det letteste år hidtil for Letlands finanssektor for at sige det mildt. ABLV bank er gået i likvidation efter påstande om hvidvaskning af penge fra USA, centralbankchefen er blevet anklaget for korrupion, og embedsmænd har forvrænget data for at få indført reformer for at forhindre sektoren i at blive blacklistet i de normale finansielle handelssystemer.

Nu har landets handelsbankforening lanceret et regelmæssigt

nyhedsbrev for at opdatere den finansielle verden om, hvad der sker i Letlands finansielle sektor. Nyhedsbrevet koordineres med premierministerens kontor, så forvent ikke også meget kritiske kommentarer. I det mindste er det dog et første eksempel på en nyorientering i forhold til en nødvendig oprydning i den nuværende tilstand.

Du kan abonnere på fremtidige nyhedsbreve på Finance Latvia Association webside. <https://financialsectornewsletter.lv/alcb/>

Ti historiske og nye lettiske "opstartsvirksomheder"

Design betyder en målrettet udvikling af brugerorienterede løsninger og er i dag en integreret del af innovationen. Design er, hvad der gør teknisk komplicerede ideer tilgængelige, attraktive og nemme at bruge. Vi har samlet ti bæredygtige, innovative og kommercielt succesfulde lettiske produktdesignresultater af lettisk og global betydning fra de sidste hundrede år.

Verdens mindste fotokamera, VEF Minox

VEF Minox, verdens mindste fotokamera, er Letlands mest populære og kommercielt vellykkede designløsning på internationalt plan, og den eneste der udstilles i New York Museum of Modern Art (MoMA) hidtil. Den første funktionelle Minox prototype blev skabt i 1936.

VEF: Statens elektrotekniske fabrik (Valsts elektrotehniskā fabrika)

Kameraet var 17 x 27 x 70 mm, vejede 125 gram og kostede 248 lat. Derudover kunne man købe et elegant VEF Minox-tilbehørsæt - to forstørrelsesanlæg, en filmfremkalderbeholder til brug

udenfor mørkekammeret, en adapter til udvikling af postkortstørrelses billeder, en lysmåler, et filmstativ hoved, en lup til at se negativerne, konvolutterne til den fremkaldte film og en opbevaringsboks til to ruller af Minox-film. Produktionen af Minox i Riga ophørte i 1942 og startede ikke igen. Produktionsudstyret blev bragt til Tyskland under krigen, hvor Minox

GmbH, der var grundlagt af Walter Zapp, fortsatte produktionen af miniaturrekameraer frem til 2012.

VEF Aircraft

Idéen om industrielt fremstillede fly på Statens elektrotekniske fabrik blev udtænkt i 1935 af den legendariske luftfartstekniker Kārlis Irbītis. VEF-direktør Teodors Vītols støttede

Irbītis' ide, fordi underleverandøren Latvijas Bērzs ("Lettisk Birch") ikke kun producerede krydsfiner til VEF-radio, men også kvalitetsmateriale til flyudstyr. Irbītis' første fly, blev designet

i 1936 og tjente som den grundlæggende prototype for det fly, der fulgte. VEF byggede herefter tolv I-12 fly indtil udbruddet af Anden Verdenskrig.

Ērenpreiss før og nu

Ser vi tilbage på cykelproduktionens historie, markerer Letland stedet i 1880, hvor den første cykel i det tsaristiske Rusland blev produceret. Alexander Leutners banebrydende cykelværksted var en af de første cykelfabrikker på Letlands område. Cykelproduktionen i Letland faldt under første verdenskrig, men blev hurtigt genoptaget, da landet blev uafhængigt. Da Sovjetunionen besatte Letland, blev Ērenpreiss-fabrikken nationaliseret og omdøbt til *Red Star State Bicycle Factory*. Cykelproduktionen blev stoppet under krigen, og den blev genoptaget i slutningen af 40'erne. Fabrikken skiftede til produktion af motorkøretøjer et årti senere, og det tog næsten et halvt århundrede, inden et barnebarn af Gustavs Ērenpreiss' bror genstartede lettisk cykelproduktion ved at overtage mærket. Toms Ērenpreiss åbnede et cykel reparationsværksted i 2006, og produktionen af fire nye Ērenpreiss-cykler blev påbegyndt i 2012. Selskabet producerer i dag seks modeller.

The Red Star Mopeds

Produktionen af motorkøretøjer i Letland startede sammen

med cykelindustrien: den første motorcykel i det russiske imperium og det første motorkøretøj på tre hjul, en tricycle, blev produceret i 1899. Motorcykler blev ikke produceret i Letland efter Første Verdenskrig, og produktionen af motorkøretøjer genoptages først i slutningen af 50'erne. Produktionen af motorkøretøjer i Letland fortsatte indtil 1998.

VEF Radio

I marts 1925 fandt en eksperimentel radiotransmission sted med ordene "Hej, hej, Rīga radio test!", Og Rīga-radioen blev lanceret i efteråret samme år. Radioen blev gradvis meget populær i Letland, med stigende efterspørgsel. De første radiosæt i Letland blev produceret af Post og Telegraph Head Authority Main Workshop, der omdøbtes til Pērkons ("Thunder") værkstedet.

RAF-2203 Latvija Minibus

RAF Latvija minibussen, der blev bygget og produceret i Letland, var den første lille bus på Sovjetunionens område og forblev den mest populære i mange år. De første minibusmodeller i Riga Busfabrik (Rīgas autobusu fabrika, RAF) blev produceret i slutningen af 50'erne og blev solgt i og uden for Sovjetunionen.

Blandt de mest ambitiøse variationer var de eksperimentelle elektro mobiler designet til behovene i 1980-OL. Elektromobilen kunne køre op til 100 km på en enkelt opladning, men maksimalhastigheden var 30 km/t. Denne bil blev hovedsagelig brugt til støtte for maratonløbet i de olympiske lege, fordi den var stille og ikke producerede skadelige emissioner.

BLÅ mikrofoner

Studio mikrofon firmaet BLUE Microphones blev etableret af den lettiske lydingeniør Mārtiņš Saulespurēns, og i mere end 20 år har virksomheden produceret prisvindende lydudstyr, der anvendes af verdensberømte musikere

Massportal printere

Mass Portal, der har opereret siden 2013, er det eneste firma i Baltikum, der producerer 3D-printudstyr.

Infogram Data Visualization Tool

Infogram data visualiserings værktøj er en anden generations design løsning skabt og udviklet til at præsentere komplicerede data let, hurtigt og effektivt. Brugeren opretter interaktive datavisualiseringer, informationspaneler og andre visuelle strukturer online.

Guitar pedaler, der transformerer musik

Det innovative selskab Gamechanger Audio har opnået bemærkelsesværdig succes i løbet af et par år. Letlands guitarpedaler er kendt blandt professionelle musikere over hele verden. Det første Gamechanger Audio produkt, Plus Pedal piano guitar pedal, blev udviklet i 2017,

Tilfredse lettiske borgere

Ifølge den seneste SKDS-undersøgelse så juli den højeste procent nogensinde af lettiske borgere der var tilfredse med deres levestandard. Deltagerne blev bedt om at bedømme fra et til ti, hvor tilfredse de er med deres liv i øjeblikket, idet 0 er »helt utilfreds« og 10 er »helt tilfreds«.

Ifølge undersøgelsen er det gennemsnitlige tilfredshedsniveau i Letland 6,97 i øjeblikket, hvilket er 0,06 mere end året før og også det højeste i registreret historie. (red: 0,06 er vist langt under den statistiske usikkerhed og derfor ikke en signifikant ændring)

Det laveste niveau for tilfredshed blev registreret på højden af den økonomiske krise i 2009 - 5,55.

Unge letter i udlandet udforsker deres lettiske rødder

Mere end 13 sommerskoler i Letland i år er vært for diaspora ungdommen og giver dem mulighed for at komme i kontakt

med deres rødder og lettiske arv.
Eng.lsm.lv giver et indblik i projektet.

Tag en krukke med dig!

Gode nyheder for alle de miljøvenlige: Den første nulaffaldsbutik, Burka (The Jar), har åbnet dørene i Letland. Det betyder, at folk kan bruge deres egne beholdere i butikken og spare lidt på emballagen.

Informative materialer om Letland

Reminder fra LI: Det nye sang- og dansekatolog med mange flotte illustrationer er stadig tilgængelig i pdf og på papir i det lettiske institut (info@li.lv), ligesom "Letland 100 Snapshot Stories" og andre nyttige materialer om Letland.

<http://latvia.eu/brochures>

Den lettiske sang og dancefestival

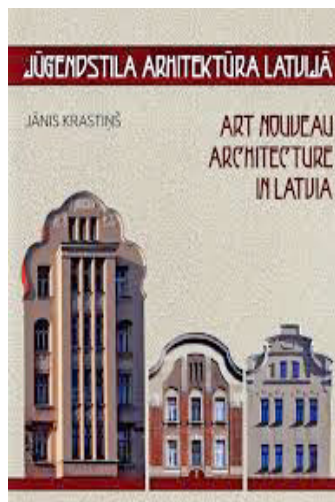
http://latvia.eu/sites/default/files/media/song_and_dance_celebration_lores_v2.pdf

Letland: 100 øjeblikksfortællinger:

http://latvia.eu/sites/default/files/media/centenary/latvia_100_snapshot_stories_web.pdf

Jugendstil i Letland, den skjulte

Vi ved alle, at Riga er en jugendstil-metropol, men hvilke art Nouveau-hemmeligheder skjuler sig i andre lettiske byer - og endog i land-distrikterne? En ny bog fra den fremtrædende forsker og arkitekt Jānis Krastiņš beskriver det fulde omfang af Letlands rige samling af disse stor-slåede bygninger. Læs mere her: <https://eng.lsm.lv/article/culture/history/new-book-documents-art-nouveau-architecture-in-latvia.a281703/>

Universal Peace Federation inviterer Dem igen i år til at fejre
FNs Internationale Fredsdag. Temaet for 2018 er:

"Retten til Fred -

70 året for FNs Menneskerettighedserklæring"

Søndag den 23. september, kl. 14:00 – 17:00

i Fællessalen på Christiansborg (besøgsindgangen i Rigsdagsgården)

Program

- Velkomst MF Yildiz Akdogan
- Taler ved bl.a.
Christian Balslev-Olesen, tidl. generalsekretær Folkekirkens Nødhjælp
Helle Rabøl Hansen, cand. jur. PhD og indehaver af Rabøl Research
Lotte Heise, DR programvært BRAVO
- Fredsceremoni
- Musikalske indslag
Sopran Tatiana Kisselova Gudnæs
Tværkulturelt kvindekor "Verdens Sirener"
Dans "Roots Astray"
- Samvær med forfriskninger

Deltagelse er gratis, men **TILMELDING er nødvendig** med navn, e-mail og evt. organisation til:
neergaard.lars@gmail.com eller SMS til 5190 7234

Der er begrænset plads, så tilmelding efter "først til mølle" princippet.

Deltagerne bedes **ankomme ca. 30-45 min. før** af hensyn til sikkerhedstjek i Folketinget.

Baggrunden for fejringen af FNs Internationale Fredsdag 2018:

FNs generalsekretær António Guterres sammenkæder dette år fredsdagen med Menneskerettigheds-erklæringen, som blev vedtaget for 70 år siden. Han bemærker dog samtidigt, at Menneskerettigheds-erklæringen mangler "Retten til fred".

I dag er fredsmålet blevet en del af FNs 17 bæredygtige verdensmål. "Fred vil gøre det muligt at skabe bæredygtige omgivelser, og bæredygtige omgivelser vil fremme freden."

Fred starter altid med os selv, vores familie og i skolerne. Generalsekretæren beder derfor om, at vi hver især reflekterer over, hvad retten til fred betyder for os.

Se video fra FNs Fredsdag 2017 under følgende link: <https://vimeo.com/237395790>

Universal Peace Federation · Birmavej 38 · 2300 København S · tel. +45 - 21 71 87 95 · www.upf.org

UPF is an NGO in Special Consultative Status with the Economic and Social Council of the United Nations
We support and promote the work of the United Nations and the achievement of the Sustainable Development Goals

Bestyrelsen

	Kirsten Gjaldbæk Kongstedvej 12 2700 Brønshøj Formand	3871 1825 kirsten.gjaldbaek@gmail.com
	Niels Bendix Knudsen Lille Havelsevej 86 3310 Ølsted Næstformand	mobil 40312345 nbendix@mail.dk
	Aase Lundbye Gustav Esmanns Allé 6 2860 Søborg Kasserer	mobil 2532 0470 aaselundbye@gmail.com
	Lis Nielsen Rosenlundsvej 8 3650 Ølstykke Redaktør	mobil 23444179 lis.hazel.nielsen@skolekom.dk
	Anita Vizina Nielsen Lyngborghave 32 2.TV 3460 Birkerød Næstformand	dk. tlf. 4031 4959 jvizinanielsen@newmail.dk lettisk tlf. 371 29326966 anitaviz@inbox.lv
	Anda Dyrhund-Parbst Horserød byvej 3 3000 Helsingør Webmaster	tlf. 2016 0963 anda.parbst@gmail.com
	Peter Fjerring Frederik VI's Allé 6, 1th 2000 Frederiksberg Bestyrelsesmedlem	mobil 2025 1783 peterfjerring@hotmail.com
	Holger Pyndt Degnemose Alle 6 2860 Søborg Suppleant	holger.pyndt@gmail.com
	Signe Struberga Slotsparken 84C 2880 Bagsværd Suppleant	signe.struberga@gmail.com

Foreningen....

Foreningen Danmark-Letlands medlemsblad udsendes til alle medlemmer.

Indlæg og udklip er meget velkomne og sendes til redaktør Lis Nielsen (lis.hazel.nielsen@skolekom.dk). Vi kan ikke love at bringe alle indlæg, ligesom vi forbeholder os ret til at redigere i det indsendte. Vi ser gerne at artikler på engelsk eller lettisk er oversat når vi modtager dem.

Foreningen Danmark-Letland er stiftet i august 1992 i København af en kreds af private personer med interesse for Letland.

Formålet med foreningen er:

På alle måder at styrke og udvikle venskab mellem det lettiske og danske folk, samt oplyse om Letland.

Som medlem af foreningen kan optages enkeltpersoner, husstande, foreninger, virksomheder, kommuner, menigheder, organisationer mv. med interesse for dansk-lettiske relationer.

Foreningen er landsdækkende. De fleste arrangementer finder sted i Københavnsområdet, men der opfordres til lokalt arbejde også andre steder i landet. Hos Fremad Rejser, Vesterbrogade 37, 1620 København V tlf.: 33 22 04 04, får medlemmer af Foreningen Danmark-Letland rabat på rejser til Letland. Indmeldelse i Foreningen Danmark-Letland sker ved henvendelse/indbetaling til kasserer Aase Lundbye.

Foreningens girokonto er: 07 736 54.

Bankoverførsel via netbank sker til:

Danske Bank, reg. 1551, konto 000 0773 654

Årskontingent:

Enkeltpersoner	250 kr.
Husstande	350 kr.
Unge under 26 og pensionister	175 kr.
Organisationer m.m.	550 kr.

Nyttige adresser

Letlands Ambassade i Danmark,

Rosbæksvej 17, 2100 København Ø

Tlf. 3927 6000

embassy.denmark@mfa.gov.lv

www.am.gov.lv/copenhagen

Ambassadør: Alda Vangana

Ambassadørens sekretær: Inese Buike

Tredje sekretær: Linda Kucina

House Manager: Valdis Bormanis

Den Danske Ambassade i Letland,

Pils iela 11, Lv-1863 Riga, Latvia

Tlf. +371 6722 6210

rixamb@um.dk, www.ambriga.um.dk/da

Ambassadør: Hans Brask

hanbra@um.dk

Konsul/Attaché:

+371 6722 6210 ext. 16 /mob. +371 2612 1002

Det Danske Kulturinstitut i Riga,

Mūkusalas iela 3, Riga, LV-1423, Letland

Tlf.+371 728 99 94

Tlf.+371 728 82 21

[mailto: dki@dki.lv](mailto:dki@dki.lv)

Leder: Simon Drewsen Holmberg.

Det Danske Kulturinstitut i København

Vartov, Farvergade 27 L, 2. sal, 1463 Kbh K

Leder Michael Mørch.

Foreningens hjemmeside: www.danmark-letland.dk

Webmaster: Anda Dyrlund-Parbst

Kode til at se seneste numre af bladet: [vairalat](#)

KALENDER for 2018

24. sept. kl. 17.00 -19.00 Den yderste grænse: Danske frivillige i Balticum i 1919
Sted: Forsvarsakademiet, Svane-møllens Kaserne: Institut for Sprog og Kultur (ISK),
Auditorium Gram, Bygning 75,
Ryvangs Allé 1, 2100 Kbh. Ø
24. okt. KUKS (komiteen for udlandsforeninger kulturelle samvirke), arrangementet er en plakatudstilling i Københavns Rådhus med plakater om Naturparker i alle de deltagende lande.
Udstillingen åbnes den 24.oktober ved en "fernisering" for indbudte gæster og hænger derefter i Rådhushallen i en uge, hvor alle kan gå ind og se den.
4. okt -7. okt . **Klassiske Dage Holstebro 2018"**
har focus på de baltiske lande:
<http://klassiskedage.dk/nye-horisonter-2018/>
- 17.-18? nov. Festen afholdes i Kilden i Brøndbyøster. Nærmere info på mail.
18. nov. kl. 11.00 Mindehøjtidelighed ved Monumentet på Vestre Kirkegård. Østre Kapel. Vestre Kirkegårds Allé 15, Kbh.

INGREDIENTS OF THE FESTIVAL

Kurzeme

Latgale

Vidzeme

Zemgale

© The Latvian National Centre for Culture

Optræden på Promenaden i Kandava lørdag eftermiddag